

РЕШЕНИЕ

№ 6711

гр. София, 07.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в публично заседание на 14.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5215** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК.

Образувано е по жалба на Б. Д. С. от [населено място] срещу Уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания изх. № 01 – 6500/2994 от 20.03.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” РА. Претендира се незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като се твърди, че административният орган неправилно е приложил разпоредбите на чл. 138 от Регламент 1973/2004г и чл. 51 от Регламент 79682004г и е отказал заявените суми за директни плащания, като е наложил и санкция за бъдещ период. Излагат се подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения акт. Прави се искане за отмяна на обжалваното писмо и връщане на преписката със задължителни указания за уважаване на претенцията.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа жалбата. В писмени бележки излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения акт. Претендира разноси по делото.

Ответникът по оспорването, изпълнителен директор на ДФ „Земеделие” чрез юрк. М. оспорва жалбата. В писмени бележки излага съображения за законосъобразност на оспорения акт на всички основания. Претендира разноси по делото. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на жалбоподателя.

СГП, уведомена с писмо, не прави искане за конституиране като страна в производството по делото и не изпраща представител.

АССГ, при извършена служебна проверка за допустимост на оспорването, приема същото за допустимо като подадено в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Предмет на контрол в настоящото производство е Уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания изх. № 01 – 6500/2994 от 20.03.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” РА – л. 7 по делото, с което ДФ „Земеделие” уведомява Б. Д. С. за оторизирана обща субсидия, съгласно подадено от него заявление за плащане на площ с УИН 16/020608/26241, за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2008г в размер на 0.00лв; като със същото писмо се налага и санкция за бъдещ период в размер на 5597.50лв. На л. 230 по делото е приложено копие от известие за доставяне, от което е видно, че Б. Д. С. е получил Уведомителното писмо на 30.03.2012г. Жалба срещу писмото е подадена пред Министъра на земеделието и храните на 11.04.2012г, видно от известие за доставяне на л. 13 по делото, като същата е получена в МЗХ на 12.04.2012г. Предвид липсата на отговор от горестоящия административния орган, С. е обжалвал уведомителното писмо пред АССГ с жалба вх. № 12656/28.05.2012г. По делото няма доказателства министърът на земеделието и храните да е изисквал от ДФ „З” административната преписка по случая, за да се брои срока за произнасянето му от датата на постъпване на преписката при горестоящия административен орган. Тъй като оспореното писмо има характер на административен акт, с който се отказва плащане по Схема за единно плащане на площ /СЕПП/, по Схема за национални доплащания на площ /НДП/ и по Схема – Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските район /НР1/ за 2008г, като се налага и санкция за бъдещ период, същото подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред административния съд по седалището на органа издал акта, като С. е адресат на акта и съответно активно процесуално легитимиран да го оспорва, а жалбата срещу писмото е подадена в преклузивните срокове по АПК /при липса на специални такива в ЗПЗП/. След анализ на събраните по делото доказателства и въз основа на становищата на страните, АССГ приема за установена следната обстановка от фактическа и правна страна:

На л. 92 по делото е представено и прието като доказателство заявление от Б. Д. С. с вх. № 15920364/13.05.2008г, представляващо общо заявление за плащания на площ 2008г. – форма за физически лица. Съгласно чл. 32 ал.1 от ЗПЗП: - Кандидатите за подпомагане подават до териториалните структури на Разплащателната агенция заявление за подпомагане по образец, като ал.5 предвижда Министърът на земеделието и храните да определя с наредби: 1. условията и реда за подаване на заявления; 2. образците на заявленията и изискванията към тях за отделните схеми и мерки за подпомагане по Общата селскостопанска политика. В настоящия случай това е Наредба № 107/23.08.2006 г. (отм.) за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за подпомагане на площ, в която е показан образец на Общо заявление за плащания на площ 2008. В наредбата се съдържа и Инstrukция за попълване на общото заявление за плащания на площ 2008. Неразделна част от общото заявление е таблицата с използваните парцели, която съдържа данни за всички парцели, обработвани от заявителя. На база обективизираните в нея данни се определя размерът на субсидията. Таблицата се състои от две части - данни за идентификация на парцела и схеми за подпомагане. Съгласно показания образец в първата част от таблицата има

различни полета, в едно от които следва да се посочи основание за ползването на имота - попълва се цифров код за видовете основания, описани в Приложение 3 от Инструкцията. В Таблицата на използваните парцели 2008 година, попълнена от жалбоподателя, същият е вписал като основание за ползване на заявените площи кодове 2,4,6 - договор за аренда, споразумение за ползване по чл. 37в от ЗСПЗЗ, друго. Видно от текста на заявлението, С. е заявил за подпомагане площи, индивидуализирани в таблицата за използвани парцели за 2008г, за които са приложени карти на блок на земеделското стопанство, всяка подписана от заявителя. Видно от същите карти, за всеки от заявените имоти е определена площ, начин на трайно ползване и № на площта като БЗС № по ИСАК. Заявителят е заявил за подпомагане площи по три схеми, съответно: Схема за единно плащане на площ /СЕПП/; схема – Национални доплащания /НД/ и схема – Плащания за природни ограничения на фермери в планинските райони /НР1/, като за всеки от имотите е направено отбелязване за каква схема се кандидатства.

При извършената проверка за установяване на коректността на подадените заявления Разплащателната агенция е установила двойно заявени площи, както следва:

- БЗС № 1376014, заявен освен от жалбоподателя и от [фирма];
- БЗС № 1376010, заявен освен от жалбоподателя и от И. М. У.;
- БЗС № 1376003, заявен освен от жалбоподателя и от [фирма].

Във връзка с това, РА е изпратила на тези бенефициенти "уведомителни писма за площи, заявени от повече от един кандидат". На л. 199 /преписката изпратена от административния орган е хаотична! / по делото е приложено и прието като писмено доказателство Уведомително писмо за площи, заявени от повече от един кандидат с изх. № от 14.08.2008г, изпратено от ДФ „Земеделие” до [фирма] . Изрично е указано двойно заявяване на блок 1376014, деклариран и от Б. С.. На л. 139 по делото е представена и карта за открити застъпвания, касаеща това БЗС № 1376014. На л. 141 по делото е представена и приета като доказателство декларация за изясняване на принадлежността на площи, заявени от повече от един земеделски стопани с дата 01.09.2008г, подписана от ЕТ. Порок на декларацията, според съда е едновременното подписване на същата и в графа „изцяло потвърждавам” и в графа „изцяло отказвам” всички установени двойно деклариращи площи. Според съда, волята на заявителката е неясна. Доколкото към декларацията обаче са приложени многобройни договори за аренда и предвид допълнителното заключение на в.л., съдът приема, че ЕТ е потвърдил заявените площи за 10.55ха, които са останали застъпени. По отношение на същото БЗС, на С. е изпратено Уведомително писмо за площи заявени от повече от един кандидат с изх. № от 15.08.2008г – л. 139 гръб по делото. С декларация - на л. 107 по делото с дата от 04.09.2008г С. е заявил, че „изцяло поддържа” всички заявени двойно деклариращи площи, както и че „изцяло се отказва” от всички заявени двойно деклариращи площи . Волята е неясна, но към декларацията са приложени писмени доказателства – декларации, с които се цели доказване на право на ползване, поради което съдът приема, че С. е потвърдил заявените двойно застъпени с ЕТ площи /такова становище се поддържа и в открито съдебно заседание/. На л. 108 по делото е приложена и приета като доказателство карта на отстранени застъпвания за това БЗС 1376014. Органът е признал отстраняване на част от застъпването в полза на С., като е останало неотстранено такова в размер на 10.55ха, за която площ и двама заявителя имат претенция, заявена с нарочна декларация с приложени към нея доказателства.

По отношение на останалите имоти, за които е установено застъпване: За БЗС 1376010

е изпратено Уведомително писмо до И. У. - л. 122 гръб по делото и до Б. С. – л. 139 гръб по делото. Приложена е карта на установеното застъпване на л. 138 гръб, което възлиза на 0.46ха, което не е отстранено в хода на проверката. По отношение на БЗС 1376003 е констатирано текущо застъпване 0.00, поради което съдът не следва да го обсъжда.

По отношение на направеното възражение от жалбоподателя в насока, че следва да се ценят представените от него доказателства за площите, застъпени с ЕТ, съдът споделя следното: В уведомителните писма за площи заявени от повече от един кандидат е указано на заявителите да представят налични документи, доказващи право на ползване на описаните застъпени площи - нотариален акт, решение на Поземлена комисия (ОСЗ), скица на имота, протокол за въвод във владение, договор за аренда, договор за съвместно ползване, декларация от собственика на земята ведно с копие от нотариален акт, в случай на неформална договореност или други документи, доказващи право на ползване. Видно от представените по делото доказателства, площ БЗС с № от ИСАК 1376014, съвпада с БЗС № от СИЗП 23580-18-5. В Таблицата на използваните парцели жалбоподателят за това БЗС – под № 10, е посочил като основания за ползване кодове с № 2,4 - договор за наем/аренда и споразумение за ползване по чл. 37в от ЗСПЗЗ. Видно от приложената по делото декларация за изясняване принадлежността на двойно декларираните площи – л. 107 по делото, С. заявява, че потвърждава ползването на парцелите, но като документи , доказващи правото на ползване представя декларации на физически лица, а не посочените в заявлението договори и споразумения. Към тези декларации не е приложено копие от актовете за собственост . В инструкцията към Наредба № 107/2006 г. е посочено, че документите за правното основание за ползване на земята не трябва да се прилагат към заявлението, но трябва да са на разположение на бенефициента и да бъдат предоставяни на контролните органи на разплащателната агенция при поискване. Наред с това, съгласно подаденото от жалбоподателя Общо заявление за плащания, същият изрично се е задължил да съхранява документите, доказващи основанията за ползване на земеделските парцели, с които кандидатства за субсидия, за поне пет години от годината на кандидатстване. В настоящия случай предвид констатираното застъпване РА е изисквала тези документи и от лицата, с които е констатирано застъпване. В Правилника на отдел "Директни плащания на площ", версия 6.0 се съдържат правила за изясняване принадлежността на двойно декларираните площи. В тях има текст, според който ако даден земеделски производител не се яви в ОРА и не изпрати обяснително писмо в определения срок, се приема, че той се отказва от застъпените площи и идентификацията им се дължи на негова грешка, като в този случай след изтичане на срока експертите от ОРА премахват всички застъпени площи. По делото е безспорно, че в случая всички бенефициенти са уведомени за застъпването , като и С. и ЕТ са се явили в указания им срок за изясняване принадлежността на застъпените площи, като са попълнили Декларации за изясняване на принадлежността на площи, заявени от повече от един земеделски стопани. Процедурата цели изясняване принадлежността на застъпените площи. Съдът погоре посочи, че на л. 137 по делото е представена декларацията на Б. С. с дата 04.09.2008г. Същият се е подписал и под графа: „изцяло потвърждавам размера и местоположението на двойно декларираните площи” и под графа „изцяло се отказвам от всички установени двойно декларираните площи”. Жалбоподателят в жалбата си поддържа, че за БЗС 1376014 е потвърдил, а се е отказал за останалите. Според

АССГ в настоящия състав този извод не се установява от фактите по делото. От попълнената декларация не е ясно за кои БЗС С. е потвърдил, и за кои БЗС се е отказал. Съдът е изслушал и приел като доказателство по делото допълнителна техническа експертиза – л. 262 по делото, която подробно проследява застъпванията, като приема, че застъпванията се потвърждават от приложените по делото декларации от всеки от бенифициентите, към които се представят съответни доказателства за ползване на имотите. Адв. С. претендира зачитане на представените от С. писмени доказателства – декларации, за установяване на правото на ползване и незачитане на представените от ЕТ договори за аренда, тъй като ЕТ злоупотребил, поради което и договорите били прекратени, а ЕТ съден пред общите съдилища за неплатена рента на собствениците. Нито РА, нито АССГ в настоящото производство има правомощие да установява валидността на договорите за аренда на ЕТ, неизпълнението от нейна страна на задължението за плащане на рента и прекратяването на същите от собствениците на земите. Формално от външна страна, такива са представени пред ответника и същият съобразно заявените и от двете страни претенции, законосъобразно е изключил двойно застъпените площи като недопустими за подпомагане в размер 10.55ха. Предмет на настоящото производство е само и единствено законосъобразността на отказа постановен срещу С., поради което съдът няма правомощие да изследва отпускането на субсидия в полза на ЕТ, нито да решава гражданските спорове между нея и собствениците на земите, за които са образувани нарочни дела в общия съд /за което по делото са представени доказателства./

Несъстоятелни са възраженията, че в случаите на двойно деклариращи площи не се прилагат нормите на Регламент № 796/2004 г. (отм.). В случаите, когато застъпванията не са отстранени, застъпената площ се счита именно за наддекларирана и на това основание се изключва от допустимата за подпомагане площ.

По отношение на твърдението на адв. С., че С. се е отказал от заявените земи, застъпени с У., поради което същите е следвало да се изключат без санкция, АССГ приема следното: Заявлението, предвид попълването му некоректно е неясно. Застъпването от 0.46ха със земите на У. е прието за неотстранено предвид попълване на декларация, към която не са представени доказателства за ползване. В заявлението, за този имот е посочено като основание за ползване – споразумение, каквото последващо не е представено, въпреки подадената декларация. На следващо място, Регламент ЕО № 796/2004 в т.28) говори за това, че земеделските стопани трябва да имат право да оттеглят молбите си за помощ или част от тях по всяко време, при условие че компетентните власти още не са информирали земеделския стопанин за грешки, съдържащи се в молбите за помощи, нито са обявили проверка на място, установяваща грешки по отношение на частта, свързана с оттеглянето. В тази насока не може да се говори за оттегляне на заявлението в определена част след като е извършена проверка и на кандидата е изпратено писмо за констатирано застъпване при извършена проверка.

По делото са ангажирани като писмени доказателства и Удостоверение за застъпване с дата 17.05.2011г от зам.началник на ОБСЗ Р.. Представеното такова не променя направения от съда погоре извод. Дори и за същите имоти по КВС, изброени като застъпени в удостоверението да са представени декларации от С. – макар, че номерата на имотите по КВС са дописани върху декларациите отделно, съдът погоре изрази становище в насока липса на компетентност да се решават спорове за ползване в настоящото производство.

Предвид всички събрани по делото доказателства, съдът приема застъпването за установено с площи и ползватели, така както се съдържат данните в административната преписка, което не е отстранено, поради което и изписаната като застъпена площ, при която застъпването не е отстранено е изписана като недопустима за подпомагане, съответно за БЗС 1376014 в размер на 10.55ха, а за БЗС 1376010 – в размер на 0.46ха. В този аспект АССГ в настоящия състав приема, че правилно и законосъобразно административният орган е изключил като недопустима за подпомагане площта, заявена от повече от един кандидат, при което застъпването не е отстранено. Тази площ е изключена за всяка от схемите, тъй като с една площ се кандидатства по различни схеми. РА не може да кредитира подадените от С. декларации – 18бр, за сметка на представените договори за аренда от ЕТ, както заявява адв. С., тъй като би означавало да решава спорове между страните, които са в компетентността на общите съдилища. Ето защо и заключението на в.л. в тази насока не следва да се кредитира / да се пререшава спора при зачитане на представените декларации/. В частта за застъпването според съда следва да се обърне внимание и на попълнените от самия С. Декларации с дата 03.04.2008г, приложени на л. 104-105 по делото. Видно от текста на същите, С. е информиран от служител на МЗП за съществуването на застъпвания между идентифицирани от него блокове и изброени БЗС-та. Адв. С. прави възражение, че тези декларации са подадени преди подаване на заявлението за подпомагане, което слагало началото на производството. Съдът приема възражението доколкото в действителност със заявлението С. изразява воля за кои площи претендира подпомагане, но това не означава, че в един предходен момент /03.04.2008г/ същият не е идентифицирал определени блокове на земеделското стопанство, за които са констатирани застъпвания и не е бил предупреден нарочно от служител на МЗП за застъпване и възможност да му бъде наложено ограничение в размера наплащането или да му се откаже изцяло плащане на основание чл. 43 ал.3 т.4 и/ил т.5 от ЗПЗП, ако впише същите в заявлението за плащане на площ.

Видно от представените по делото доказателства, със заповед № 28925/08.07.2008г главен експерт Р. Д. разпорежда на М. М.- експерт при РА извършване на проверка на място на парцели, индивидуализирани в заповедта, като е определена начална дата на проверката – 08.07.2008г; крайна дата на проверката – 10.07.2008г и срок за предаване на съставения контролен лист. Изрично в заповедта е изписано, че проверката на място е разпоредена във връзка с кандидат с УРН 238851, относно заявление с УИН 16/020608/26241. Същият уникален № на заявлението е посочен и в съставения контролен лист за проверката на място, като в същия са изписани данни за кандидата както следва: Б. Д. С.. Съдът не споделя възраженията на адв. С. в насока, че проверяващият М. М. е извършил проверката по отношение на част от имотите без правомощие в тази насока, тъй като изброените в заповедта парцели са по-малко от действително проверените. В тази насока се твърди, че резултатите от извършената проверка не следва да се вземат предвид. Съдът в тази насока приема, че представената на л. 63 по делото заповед има характер на вътрешнослужебна такава, по силата на която главен експерт към РА разпределя работата между експертите в РА и срок за изпълнението ѝ. Съгласно чл. 26а ал.2 т.1 от ЗПЗП проверките на място се извършват от структурите на РА. М. М. е извършил проверка на място в качеството си на експерт при РА и в неговите трудови функции се включва именно правото и задължението да извършва такива проверки. Срокът за предаване на съставения контролен лист също касае вътрешнослужебни отношения, а няма характер на

преклузивен такъв, след изтичането на който да се прекратяват правомощията на експерта да извършва проверка или да съставя контролен лист за отразяване на резултатите от проверката. На следващо място, разпоредена е проверка по заявлението на С. с УИН 16/020608/26241, което може да се тълкува в насока проверка на всички заявени от кандидата имоти. В тази насока съдът приема, че проверката е извършена от компетентно лице – експерт при РА и съставеният контролен лист от проверката на място следва да се вземе предвид като доказателство по делото за отразените в него данни от проверката на място /включително и по отношение на проверката извършена за парцели с №№ 1850326; 1850431, 1850347, 1850343, 1850393, 1850446, 1850323, 1850377, 1850390 и 1850429, които не са изрично изброени като № на парцели в заповедта за извършване на проверка на място/. Съставеният контролен лист има характер на официален удостоверителен документ и се явява доказателство за удостоверените в него констатации от проверката на място. В контролния лист за всеки от имотите се посочва парцелен №; № на БЗС от ИСАК, № на БЗС от СИЗП; заявената площ на имота, схемата по която е заявена площта; заявена група култури; измерена площ при проверката на място, метод на контрол, култура, установена при проверката на място, като се прави извод за размер на допустима и недопустима площ. Видно от текста на изслушаната по делото експертиза, както и от текста на съставения контрол лист, при проверката на място е извършено измерване на площта на БЗС-та с GPS – електронни геодезически уреди, като за голяма част от заявените площи е констатирано разминаване между площта заявена със заявлението и измерената на място такава. В.л. в заключението си в табличен вид е направило нарочно отбелязване за всяко БЗС, при което това е извършено каква е заявената площ и каква площ е измерена на място. Тези данни обаче са отразени в съставения при проверка на място контролен лист. Разликата в площта между заявената и измерената на място е определена като недопустима за подпомагане. Жалбоподателят в тази част не ангажира доказателства, чрез които да обори констатациите в съставения контролен лист. Не се оборват констатациите за извършената на място проверка, не се оборват констатациите за измерване на площите с GPS – електронни геодезически уреди, както и за установяване на площи по-малки от реално заявените в общото заявление.

По отношение на останалите причини за недопустимост на някои от заявените площ, като такива са установени: -необработване на площ, заявена като обработваема; - дървета и храсти в имоти декларирани като постоянно затревени площи. Съдът приема, че и тези констатации не са оборени от жалбоподателя в настоящото производство.

По въпроса за връчване на съставения контролен лист на С.: Чл. 28 от регламент ЕО № 796/2004г говори за това, че ако при проверка на място се открият нередности, земеделският стопанин следва да получи копие от контролния лист. В тази насока адв. К. претендира допуснато съществено процесуално нарушение, доколкото съставеният контролен лист не бил връчен на С.. На л. 90 – гръб по делото е приложено като доказателство Уведомително писмо изх. № 01 – 164/492 от 29.07.2008г, с което С. се уведомява за съставения контрол лист при проверка на място и за констатираните несъответствия, като му се дава 10 дневен срок, считано от датата на получаване на уведомителното писмо с приложено копие от контролния лист да направи възражения и забележки. **Съдът приема, че на л. 231 по делото е приложено копие от известие за доставяне, от което се установява, че копие от**

контролния лист е връчен на С. на 06.08.2008г като изпратено с цитираното погоре писмо. От същото известие за доставяне е видно, че предмет на доставяне е писмо от ДФ „З” към Б. С., получил писмото на 06.08.2008г. Първото уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания , предмет на съдебен контрол за законосъобразност пред АС гр П. е с дата на издаване 06.08.2009г., като то е връчено на жалбоподателя на 12.08.2009г, видно от решение на АС [населено място], с което писмото се прогласява за нищожен акт. По делото няма данни между 29.07.2008г и 06.08.2008г РА да е издавала други актове по тази преписка, които да връчва на С., освен писмото изх. № 01 – 164/492 от 29.07.2008г, с което С. се уведомява за съставения контролен лист при проверка на място и за констатираните несъответствия , като му се дава 10 дневен срок, считано от датата на получаване на уведомителното писмо с приложено копие от контролния лист да направи възражения и забележки. Предвид горното, АССГ в настоящия съдебен състав не приема възражението на С., че е допуснато съществено процесуално нарушение, основание за отмяна на оспорвания акт, състоящо се в неуведомяване на С. за съставения контрол лист за проверка на място. На следващо място, предвид събраните в хода на производството доказателства, съдът не констатира жалбоподателят да ангажира доказателства, чрез които да оборва констатациите от извършената проверка на място.

По отношение на възражението за извършването на административни проверки: Съгласно чл. 24 от Регламент ЕО 796/2004г, административните проверки, посочени в член 23 от Регламент (ЕО) № 1782/2003, позволяват установяването на нередности чрез автоматично откриване чрез компютърни средства, включително кръстосани проверки: на правата за плащане, за да се провери наличието им и допустимостта им за помощ и пр. Кръстосаните проверки представляват пространствено сравнение на заявените площи с допустимите референтни парцели в СИЗП. Размерът на недопустимата площ , установен чрез кръстосани проверки, включително тази, за която е установено застъпване и кандидатът се е отказал и/или не е предоставил документи, доказващи правно основание за ползване.

С оспорваното уведомително писмо изх. № 01 – 6500/2994 от 20.03.2012г изпълнителният директор на ДФ „З” РА уведомява С. както следва:

- По СЕПП: За декларираната от С. площ по тази схема е изчислена финансова помощ в размер на 27 947.31лв. Оторизираната сума по СЕПП е в размер на 0.00лв. ДФЗ РА отказва финансово подпомагане по подаденото заявление в размер на 27 947.31лв както следва: 1. Чл. 43 ал.3 т.4 от ЗПЗП – кандидатът е заявил площи, които не стопанисва. Размерът на недопустимата площ, установена при проверка на място е 46.72ха. ; 2. Чл. 43 ал.3 т.5 от ЗПЗП – за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването не е отстранено. Размерът на останалата застъпена площ е 11.01ха; 3. Чл. 24 ал.1 от регламент ЕО № 796/2004г – размерът на недопустимата площ при административната проверка е 5.96ха.

По НДП: За декларираната от С. площ по тази схема е изчислена финансова помощ в размер на 13 223.44лв. Оторизираната сума по НДП е в размер на 0.00лв. ДФЗ РА отказва финансово подпомагане по подаденото заявление в размер на 13 223.44лв както следва: 1. Чл. 47 ал.2 т.4 от ЗПЗП – кандидатът е заявил повече площи от установените при проверката по чл. 47 ал.1 от ЗПЗП. Размерът на недопустимата площ, установена при проверка на място е 14.92ха. ; 2. Чл. 47 ал.2 т.6 от ЗПЗП – за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването не е

отстранено. Размерът на останалата застъпена площ е 11.01ха; 3. Чл. 24 ал.1 от регламент ЕО № 796/2004г – размерът на недопустимата площ при административната проверка е 5.96ха.

По НР1: За декларираната от С. площ по тази мярка е изчислена финансова помощ в размер на 10 859.38лв. Оторизираната сума по НР1 е в размер на 0.00лв. ДФЗ РА отказва финансово подпомагане по подаденото заявление в размер на 10 859.38лв както следва: На основание чл. 12 т.1 от Наредба № 11/03.04.2008г кандидатът е заявил по-големи площи в сравнение с реално ползваните от него. Размерът на недопустимата площ, установена чрез проверка на място е 31.80ха. В тази част ДФЗ РА налага и санкции за бъдещ период, тъй като разликата между декларираните площи и тези които са установени на място е повече от 50%. Размерът на санкцията възлиза на 5 597.50лв.

Съдът приема, че така изяснената по делото фактическа обстановка съдържа релевантните за спора факти, въз основа на които могат да се направят изводи от правна страна. В хода на производството по делото съдът е допускал събиране на доказателства /по искане на жалбоподателя/, като н.р. част от поставените въпроси към в.л., част от които съдът приема за неотнормими към спора, поради което и намира, че не следва да базира изводите си от правна страна въз основа на тях.

В настоящото производство, съгласно чл. 168 АПК съдът следва да провери законосъобразността на издадения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, като установи дали актът е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправни разпоредби по издаването му и съответен ли е същият с целта на закона.

Оспореното писмо има характер на индивидуален административен акт, тъй като с него се отказва финансово подпомагане поради констатирани несъответствия. Същото засяга права и законни интереси на жалбоподателя като участник в административното производство – заявител по общо заявление за плащания на площ 2008г. Видно от съдържанието на писмото, с него се отказва получаване на пълния размер на претендираното от физическото лице субсидиране с формално волеизявление на административен орган, като се налага и санкция за бъдещ период. Същият акт е издаден във валидна писмена форма, изведен с изходящ № през деловодната система на администрацията при органа, подписан от органа – издател. Актът е подписан от компетентен орган – изпълнителен директор на ДФ „З” – РА. Съгласно разпоредбата на чл. 43 ал.3 от ЗПЗП, Разплащателната агенция може да откаже плащане/ да намали такова по Схема за единно плащане на площ при определени предпоставки, изброени в закона. Същото правомощие РА има и по отношение на Схеми за национални доплащания съгласно чл. 47 ал.2 от ЗПЗП. Чл. 11а от ЗПЗП определя като правомощие на РА по т. 1 – да приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане на Общата селскостопанска политика и Общата политика по рибарство; т.2: извършва разплащания по схемите и мерките за подпомагане на Общата селскостопанска политика и пр. Изпълнителният директор на ДФ „З” е орган на фонда, който организира и ръководи дейността на фонда и представлява фонда. Предвид горното, АССГ в настоящия състав приема, че оспорваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговата материална компетентност, във валидна писмена форма.

Обжалваното уведомително писмо отговаря на изискванията за форма като

притежава и всички изискуеми реквизити по чл. 59 от АПК и е мотивирано. Мотивите на акта се съдържат както в самото уведомително писмо, така и в административната преписка по издаването му /контролен лист от проверка на място, Уведомителни писма за констатирани застъпвания, декларации и пр. / При постановяване на уведомителното писмо не са допуснати съществени нарушения на административните правила, които да водят до неговата незаконосъобразност.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за незаконосъобразност на обжалвания акт поради неуведомяването му в срок за предстояща проверка на място и невръчване на препис от контролния лист. Нито разпоредбите на общностното право - Регламент ЕО № 796/2004 г., нито разпоредбите на националното ни законодателство - Закона за подпомагане на земеделските производители и приетите във връзка с приложението му наредби, предвиждат императивното изискване земеделският производител, заявил площи за подпомагане за календарната 2008 г. да бъде задължително уведомяван за предприеманите от контролните органи проверки. На следващо място, изрично в съставения контролен лист е посочено, че С. е уведомен за предстоящата проверка – 08.07.2008г от 12.00ч. Тази констатация е отразена в контролния лист и не е оборена от жалбоподателя чрез доказателства, събрани в хода на делото. По преписката пред органа е изписан и телефонен № на заявителя, така че уведомяването, отразено в контролния доклад може да е извършено и по друг начин, освен с писмо с обратна разписка /н.р. по телефона/. От друга страна, както общностните норми, така и националните законови разпоредби не предвиждат като императивно изискване присъствието на земеделския производител при извършване проверки на място. Разпоредбите на чл. 28-30 от Регламент ЕО № 796/2004 г. изискват единствено при извършване на проверка на място да бъде изготвен контролен доклад, който при констатирани нередности задължително да бъде предоставен на земеделския производител за запознаване и подаване на евентуални възражения. Съдът погоре изрази становище въз основа на приетите по делото доказателства по въпроса за връчване на писмо с копие от контролния доклад на С. на 06.08.2008г.

Обжалваното уведомително писмо е издадено и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби.

В чл. 51 от Регламент /ЕО/ № 796/2004 г. на Комисията от 21 април 2004 г. относно определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за управление и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидена в Регламент /ЕО/ № 1782/2003 г. на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители, е предвидено намаление или изключване на помощта в случаи на свръхдеклариране.

Съгласно чл. 43, ал. 3, т. 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), Разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП), когато: "кандидатът е заявил площи, които не стопанисва", като идентични са и разпоредбите по отношение на другата мярка по Схемата за национални доплащания на площ (НДП) в разпоредбата на чл. 47, ал. 2, т. 47, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП, а също и по мерките НР1 - чл. 12, т. 1 от Наредба № 11/03.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 и мярка 212. В общото понятие "наддекларирани" или "свръхдекларирани" площи, които са неодобрани и респективно недопустими за подпомагане, се включва площта, попадаща в недопустим по СЕПП, по НДП, НР 1 физически блок и/или площ с

недоказано ползване при заявяването ѝ от друг бенефициент и/или площ, неотговаряща на изискванията за минимален размер на парцел, стопанство и/или площ, която не отговаря на условията за подпомагане при направена проверка на място от Технически инспекторат на Разплащателната агенция. В конкретния случай е установено и "наддеклариране" поради заявяване на по-големи площи от реално ползваните, установени по предвидения за това ред, и „наддеклариране” поради неотстранено застъпване; и „наддеклариране” поради заявяване на площи, които не се стопанисват, поради което са налице основанията за отказ или за намаляване размера на плащането, като според процента на недопустимите за подпомагане площи е постановен пълен отказ за изплащане на субсидията. По СЕПП – 37.49% - съотношение между недопустимата и установената площ; по Спемата за национални доплащания – 24.28%; а по мярка НР1 – 71.44%.

В тази насока адв. С. прави възражение, че към 2008г е нямало утвърдени критерии за преценка кои земи не са реално стопанисвани. Съдът не приема това възражение: По отношение на НР 1 : С НАРЕДБА за определяне на критериите за необлагодетелстваните райони и териториалния им обхват в приложение № 1 към чл.3 ал.3 от тази наредба са включени землищата на населените места на планинските райони, като [населено място], общ. Б., обл. П. фигурира в Приложение № 1 – планински райони. Видно от таблицата за използваните парцели 2008г , приложена към заявлението на С., заявителят е кандидатствал по тази схема – НР1 именно с площи разположени на територията на [населено място] и представляващи затревени площи – мери и пасища. При извършената проверка на място на тези площи са констатирани за някой от тях – наличие на храсти и дървета, което не съответства на начин на трайно ползване „мери и пасища” и „постоянно затревени площи”, заявени в таблицата към заявлението. На следващо място - НАРЕДБА № 11 от 3.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" и мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. по отношение на НР1 определя критериите за реално ползване, като чл. 12 от същата наредба предвижда възможност за намаляване или отказване на субсидия при заявяване на по-големи площи в сравнение с реално ползваните, както и при неспазване на условията за поддържане на земята в добро земеделско състояние за съответните площи. Съдът приема, че посочената в писмото причина за недопускане на площите до подпомагане съответства на отбелязаната такава в съставените контролни листа, а именно: кандидатът е заявил по-големи площи от тези, които реално ползва.

По отношение на останалите схеми – СЕПП и НДП, съдът приема, че констатациите в акта съответстват на събраните по делото доказателства, като правните основания съответстват на фактическите такива, обосноваващи извод за отказ на заявената субсидия предвид констатирания процент като разлика между заявените площи и установените при проверките като действително стопанисвани площи. В тази насока съдът не кредитира изготвеното от в.л. заключение, тъй като същото изчислява различно процентно съотношение, **спрямо формулирания въпрос** от жалбоподателя /който обаче е формулиран по начин, който не опровергава фактите по делото/. Съгласно чл. 138 от Регламент 1973/2004г : Освен в случаите на форсмажорни обстоятелства или изключителни обстоятелства, както са дефинирани в член 72 на Регламент (ЕО) № 796/2004, когато в резултат от административните проверки или на

проверка на място се установи, че разликата между декларираните площи, и тези, които са били установени на място, по смисъла на буква (22) на член 2 на Регламент (ЕО) № 796/2004, е повече от 3%, но не повече от 30% от действително установената площ, сумата която следва да бъде изплатена по силата на схемата на единното плащане на площ по отношение на въпросната година следва да бъде намалена с двойния размер на установената разлика. Ако се установи, че разликата е повече от 30% от действително установената площ, за въпросната година няма да се отпуска никакво плащане. Относимото съотношение обаче касае заявените площи и действително установената площ при проверка на място, а не съотношението между заявените и недопустимите за подпомагане площи, както е изчислило в.л. съобразно поставения му от жалбоподателя въпрос.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че жалбоподателят не ангажира доказателства, въз основа на които да обори фактическите констатации от извършените проверки на място и административни проверки, както и по отношение на определената площ като недопустима за подпомагане на основание различните критерии, така и по отношение на % -то съотношение между заявена и действително установена площ при проверките на място.

По отношение на наложената финансова санкция по НР1, съдът приема следното: Съгласно чл. 138 от Регламент 1973/2004г: Ако горната разлика е повече от 50%, земеделският стопанин следва отново да бъде изключен от възможността да получава помощта, до определен размер, който съответства на разликата между декларираните площи и действително установените площи. Тази сума следва да бъде удържана от плащанията, които земеделският стопанин има право да получава по силата на заявленията, които подава, за период от три календарни години, след календарната година, в която е било открито несъответствието.

По изложените по-горе съображения, съдът приема, че жалбата срещу обжалваното Уведомително писмо, с което е отказано изцяло подпомагане за заявените земи по мерките СЕПП, СНДП, НР1 и е наложена санкция за бъдещ период в посочения в уведомителното писмо размер, следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Оспореният административен акт е издаден при спазване на административно производствените правила и в съответствие с материалния закон, поради което е законосъобразен.

Решенията на АССГ по адм.д. № 602/2011г и на АС [населено място] по адм.д. № 1968/2009г не обвързват настоящия съдебен състав, доколкото с тях е прогласена нищожност на предходни писма поради липса на компетентност на органа, който ги е издал, дори и да касаят същото общо заявление за подпомагане.

С оглед изхода на делото, съдът приема, че следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно Административен съд София град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Б. Д. С. от [населено място] срещу Уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания изх. № 01 – 6500/2994 от 20.03.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” РА.

ОСЪЖДА Б. Д. С. от [населено място] ДА ЗАПЛАТИ НА ДФ „Земеделие” РА
разноски по делото в размер на 150лв.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБългария в 14 дневен срок от
съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ:

.....